

5—6 лири от всекиго за игленка пушка и казал, че заминува за Влашко да се споразумее с Каравелова относно избухването на възстанието. Левски говорел с такава увереност, като че злодеянието на Общия не може да има особено пако̀стно влияние за дялото. Той оплаквал затворените и мъчените, но за народната работа не давал да се разбере, че се бои. На безсръчната турска полиция той не давал значение, а нехайността ѝ към общата служба била му твърде позната. Колко пъти той е ял и пил с потерата, която го дири!

От колибето Левски тайно се промъкнал в къщата на Никола Сирков халачина. Бързо той влизал в сношение с Величка поп Луканова и чрез нея с поп Кръстя, касиера на комитета, който бил освободен от затвора. Левски искал да се срещне с тоя човек, понеже само той бил освободен от арестуваните комитетски хора, едно да му поиска комитетските пари за оръжие, и друго да му даде наставления за изпокриване на всичко и за насърчение. Поп Кръстю се срещнал с Левски в дома на Сиркова, дал му парите и се обяснили.

На 26 декември, втория ден на Коледа, Левски, придружен от Никола Цвятков, комуто дал писмата, що прибрал от Никола Сирков, тръгнал за Севлиево. Цвятков разпрал самаря и дълбоко в сламата изпокрил писмата, турил самара на бащина си кон, възседнал го и тръгнал напред, а Левски, преоблечен в турски дрехи, с фес на глава, джнести потури, опжнал пешком 200—300 крачки